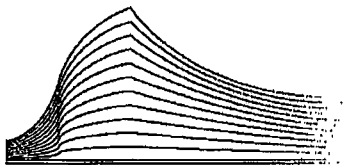

Niet ondertakend afschrift van een minuut
berustende ter Griffie van de Arbeidsrechtbank
Gent, afdeling Brugge, kosteloos afgeleverd aan partijen,
ingevolge art. 782 Gerechtelijk Wetboek.

Repertoriumnummer 2019 / 3445
Datum van uitspraak 10 juli 2019
Rolnummer 18/464/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Arbeidsrechtbank Gent, Afdeling Brugge

Vonnis

Kamer B2

Aangeboden op
Niet te registreren

Code : von-evt

Mevrouw . D

- Eisende partij -

met als volmachthouder de heer afgevaardigde van een
representatieve organisatie van werknemers.

tegen

De heer . V.

- Verwerende partij -

met als raadsman mr Christoph Dufait, advocaat, met kantoor te 8200 Brugge, Jagersdreef
6.

1. PROCEDURE

De vordering werd ingeleid door middel van een verzoekschrift, ter griffie neergelegd op
31 mei 2018.

Bij beschikking overeenkomstig artikel 747, §1 Ger.W. van deze rechtbank van 3
september 2018 werden de conclusietermijnen zoals overeengekomen tussen partijen
bekrachtigd en de rechtsdag bepaald.

Bij beschikking van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge van 11 december 2018
werden ex artikel 748, §2 Ger.W. aanvullende conclusietermijnen, evenals een nieuwe
rechtsdag bepaald.

De verwerende partij legde conclusies neer op 19 juli 2018, op 30 oktober 2018 en op 15
april 2019 waarbij deze laatste conclusies overeenkomstig artikel 748bis Ger.W. en voor
de toepassing van artikel 780 Ger. W. als syntheseconclusies worden beschouwd.

De eisende partij legde conclusies neer op 21 september 2018 en 31 januari 2019 waarbij deze laatste conclusies overeenkomstig artikel 748bis Ger.W. en voor de toepassing van artikel 780 Ger. W. als syntheseconclusies worden beschouwd.

De poging tot minnelijke schikking zoals voorzien in artikel 734 Ger.W. bleef vruchteloos.

De partijen werden gehoord op de openbare terechtzitting van 3 juni 2019, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

De stukken van de rechtspleging en de stukken neergelegd door de partijen werden door de rechtbank ingezien.

De rechtspleging verliep in het Nederlands overeenkomstig de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

2. VOORWERP VAN DE VORDERING

2.1.

De vordering van de eisende partij, zoals laatst gesteld in haar syntheseconclusie ontvangen ter griffie op 31 januari 2019 strekt er toe:

De vordering van de eiseres op hoofdeis ontvankelijk en gegrond te verklaren;
De tegenvordering van verweerder op hoofdeis onontvankelijk minstens ongegrond te verklaren;
De verweerder op hoofdeis te horen en zien veroordelen tot betaling van een opzeggingsvergoeding gelijk aan 2.024,91 euro bruto, achterstallig loon november 2017 ten bedrage van 1.617,69 euro bruto, een feestdagenloon na uitdijnsstreding ten bedrage van 85,14 euro bruto alsook 261,21 euro bruto vertrekvakantiegeld;
Meer de wettelijke en gerechtelijke intresten (verwijlintresten op het vakantiegeld), evenals gekapitaliseerde intresten vanaf de datum van neerlegging van deze conclusie;
Alsook tot betaling van de gedingkosten, aan de zijde van eiseres begroot op 20,00 euro bijdrage in het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, en 16,10 euro kosten voor het bekomen van een afschrift van het strafdossier (J. PETIT, Sociaal Prisesrecht, brugge, Die Keure, 2007, nr. 174).

2.2.

Bij conclusie, neergelegd ter griffie op 19 juli 2018 heeft de verwerende partij een tegenvordering ingesteld.

De tegenvordering strekt ertoe de eisende partij te veroordelen tot het betalen aan de verwerende partij van:

- een schadevergoeding van 2.000 euro;

- een rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro.

De verwerende partij verzoekt tevens om:

De vordering van de eisende partij als ongegrond af te wijzen.

- Minstens de getuigen de heer V , C
V en D op te roepen en te horen.
- In ondergeschikte orde: een schriftdeskundige aan te stellen, waarbij alle kosten ten laste van de eisende partij zullen worden gelegd.

Het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, dit niettegenstaande hoger beroep.

3. FEITEN VOLGENS DE PARTIJEN

3.1.

Met ingang van 4 juli 2017 is de eisende partij in dienst getreden bij de verwerende partij als bediende (verkoopmedewerkster)(stuk 1 eisende partij).

De activiteiten van de verwerende partij (bakker) ressorteren onder het paritair comité voor de zelfstandige kleinhandel.

3.2.

→ Volgens de eisende partij heeft de verwerende partij met een SMS-bericht van 27 november 2017 (om 20u28) de tussen partijen bestaande arbeidsovereenkomst beëindigt, als volgt (stuk 4 eisende partij):

"Bij deze laat ik weten dat je niet meer moet (langs)komen, verder word [sic] alles gestort op uw rekening".

De eisende partij stelt dat zij zich de volgende dag toch op het werk heeft aangeboden, maar de verwerende partij stelde "dat het genoeg geweest is" en de boodschap van de SMS herhaalde dat alles zou opgestuurd worden en zij niet meer diende langs te komen.

De eisende partij stelt dat na tussenkomst van haar vakorganisatie omtrent het onregelmatig ontslag van 27 november 2017 (stukken 5 en 6 eisende partij), de verwerende partij evenwel voorhield dat zijzelf - "mevrouw S D ' (sic) - (per 31 oktober 2017) ontslag had genomen ... (stuk 7 eisende partij).

Dit wordt ten stelligste door de eisende partij betwist (cfr. infra).

→ Volgens de verwerende partij heeft niet hij, maar de eisende partij de tussen partijen bestaande arbeidsovereenkomst beëindigd. De verwerende partij stelt dat de eisende partij daarop aandrang omdat de tewerkstelling te zwaar zou zijn geweest.

De verwerende partij stelt dat de eisende partij de overeenkomst in onderling overleg per 31 oktober 2017 beëindigde.

- De verwerende partij stelt dat hij een eerste aangetekende brief van de eisende partij ontving op 15.10.2017: stuk 2 verwerende partij:

"Ik D S

Stuur deze brief aangetekend 15/10/2017 met aanvraag tot zelf ontslag.

Beste K,

Bij deze laat ik D S weten dat ik ontslag wil nemen en bij U nog wil werken tot eind oktober 2017.

Sorry K maar voor mij is dit werk te zwaar, toch bedankt voor alles.

Mvg, S

[handtekening]"

→ De eisende partij betwist ten stelligste dat zij – " D S " (sic) - dit document heeft opgesteld, verstuurd of ondertekend.

De eisende partij stelt tevens dat het opmerkelijk is dat de verwerende partij (tot op het ogenblik van zijn laatste conclusie in april 2019) in deze procedure met geen woord over dit stuk heeft gerept (dit stuk werd enkel in het kader van het strafonderzoek door de verwerende partij aan de politie-inspecteur overgemaakt).

- De verwerende partij stelt dat de eisende partij op 30 oktober 2017 nogmaals een document heeft opgemaakt, ondertekend en opgestuurd naar hem, waarbij ze zelf haar ontslag gaf met ingang van 31.10.2017: stuk 2 a verwerende partij:

"Ik ondergetekende

D S stuur deze brief aangetekend.

Verklaar dat ik mijn gelden volledig ontvangen heb van K. V

Ik neem zelf ontslag met ingang van 31/10/2017

Bedankt K voor de samenwerking, maar voor mij was dit te zwaar.

De samenwerking is stopgezet op 31/10/2017.

Handtekening Mevr. D. S

[handtekening]"

→ De eisende partij betwist ten stelligste dat zij – "D ; " (sic) - dit document heeft opgesteld, verstuurd of ondertekend.

De eisende partij stelt tevens dat het bevreemdend is dat de verwerende partij dit document pas voor het eerst lopende deze procedure heeft voorgelegd.

- De verwerende partij stelt vervolgens dat 'gelet op het ontslag', hij op 31 oktober 2017 een document heeft opgesteld dat door beide partijen werd ondertekend: stuk 3 verwerende partij:

"Ik ondergetekende

D S

Verklaar dat ik mijn gelden volledig ontvangen heb van K. V

Ik neem zelf ontslag en er kan niks meer ten laste gelegd worden naar K V
: of de zaak bakkerij Pain Perdu.

De samenwerking is stopgezet op 31/10/2017.

Handtekening Mevr. D. S Handtekening dhr. K V 2

[handtekening]

[handtekening]"

De verwerende partij stelt dat de heer G V en mevrouw C getuige waren van de ondertekening van dit document (stukken 7 en 7 a verwerende partij).

→ De eisende partij betwist ten stelligste dat zij – "D S (sic) - dit document heeft ondertekend.

- De verwerende partij stelt tenslotte dat de eisende partij hem dan op 9 november 2017 nogmaals een aangetekende brief heeft gestuurd: stuk 4 verwerende partij:

"Ik D S

Stuur deze brief aangetekend 9/11/2017 ter bevestiging dat ik zelf ontslag genomen heb.

Ik heb al mijn gelden volledig ontvangen van K. V.

31/10/2017 was mijn laatste werkdag.

Bedankt K voor de samenwerking, maar voor mij was dit werk te zwaar.

Ik ben gestopt op 31/10/2017.

Mvg, S

[handtekening]"

→ De eisende partij betwist ten stelligste dat zij – "D S (sic) - dit document heeft opgesteld, opgestuurd of ondertekend.

3.3.

Op 15 november 2017 mocht de eisende partij haar loon (1.356, 21 euro netto) van de maand oktober 2017 ontvangen (stuk 17 eisende partij).

Op 1 december 2017 ontving de eisende partij een betaling van de verwerende partij ten belope van 639,48 euro met als mededeling "uitbetaling einde pain perdu" (stuk 17 eisende partij).

Op 5 december 2017 ontving de eisende partij een aangetekend schrijven van de verwerende partij (die zij voor ontvangst heeft ondertekend) bevattende 3 loonbrieven van oktober 2017 (stuk 2 eisende partij – zie ook stuk 4 verwerende partij).

3.1.3.

Op 28 december 2017 heeft de eisende partij lastens de verwerende partij klacht neergelegd wegens valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken (stuk 10 eisende partij).

De eisende partij betwist ten stelligste dat de documenten d.d. 15.10.2017, d.d. 30.10.2017, d.d. 31.10.2017 en d.d. 09.11.2017 die door de verwerende partij worden voorgelegd, van haar hand zijn of door haar werden verstuurd of door haar ondertekend zijn.

De verwerende partij heeft op zijn beurt lastens de eisende partij klacht wegens laster en eeroof neergelegd (zie stukken 14 eisende partij).

Op 21 november 2018 werd meegedeeld dat het strafdossier zonder gevolg werd gerangschikt om reden "dat het beter is dat de benadeelde het herstel van het nadeel bij een burgerlijke rechtbank kan vragen" (stuk 18/3 eisende partij).

4. BESPREKING

4.1. <u>HOOFDVORDERING</u> : met betrekking tot de opzeggingsvergoeding

4.1.1.

Overeenkomstig de gemeenschappelijke regels inzake bewijsvoering komt het de eisende partij, die een opzeggingsvergoeding vordert, toe het bewijs te leveren dat de arbeidsovereenkomst op eenzijdige en onregelmatige wijze werd beëindigd door de verwerende partij.

De eisende partij verwijst in dat verband naar het SMS-bericht van 27 november 2017 (om 20u28) uitgaand van de verwerende partij met als inhoud *"Bij deze laat ik weten dat je niet meer moet (langs)komen, verder word [sic] alles gestort op uw rekening"*.

Enkele dagen later (op 1 december 2017) ontving de eisende partij ook een betaling van de verwerende partij ten belope van 639,48 euro met als mededeling *"uitbetaling einde pain perdu"* (stuk 17 eisende partij).

Hieruit volgt dan ook niets anders dan dat de verwerende partij op 27 november 2017 de tussen partijen bestaande arbeidsovereenkomst eenzijdig heeft beëindigd.

4.1.2.

Wanneer de verwerende partij evenwel voorhoudt dat de arbeidsovereenkomst reeds vóór 27 november 2017 werd beëindigd, met name door de eisende partij op 31 oktober 2017, dan draagt hij daarvan de bewijslast.

De verwerende partij verwijst hiertoe naar de documenten / brieven d.d. 15.10.2017, d.d. 30.10.2017 en d.d. 09.11.2017 (mét de bijhorende enveloppe) waarvan hij voorhoudt dat deze documenten door de eisende partij werden opgesteld, verstuurd en ondertekend; tevens verwijst de verwerende partij naar een document d.d. 31.10.2017 waarvan hij voorhoudt dit document zelf te hebben opgesteld hetwelk door beide partijen werd ondertekend.

De eisende partij ontkent evenwel haar geschrift alsook haar handtekening op alle voormelde documenten/brieven/enveloppe en zij betwist dus formeel de echtheid van deze stukken.

De eisende partij stelt dat de handtekening die beweerdelijk van haar zou zijn op de voormelde documenten duidelijk afwijkt van haar echte handtekening zoals te zien op de arbeidsovereenkomst (stuk 1 eisende partij) en het bericht van ontvangst (stuk 7 eisende partij).

Ze stelt eveneens dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat zij haar eigen naam verkeerd zou schrijven ("D S " in plaats van "D S ") alsook dat zij zou verklaren dat zij alle gelden zou hebben ontvangen als zij op dat ogenblik haar loon over de maand oktober 2017 nog niet had ontvangen (waarover geen discussie bestaat).

4.1.3.

Artikel 1322, eerste lid Burgerlijk Wetboek bepaalt dat een onderhandse akte die erkend is door degene tegen wie men zich daarop beroept, of die wettelijk voor erkend wordt gehouden, tussen de ondertekenaars van de akte en tussen hun erfgenamen en rechtverkrijgenden dezelfde bewijskracht als een authentieke akte heeft.

Anders gezegd heeft de onderhandse akte (in tegenstelling tot een authentieke akte) slechts bewijskracht voor zover zij is erkend door degenen tegen wie men zich daarop beroept of voor zover zij als wettelijk voor erkend worden gehouden.

Artikel 1323, eerste lid Burgerlijk Wetboek bepaalt dat hij tegen wie men zich op een onderhandse akte beroept, verplicht is zijn geschrift of zijn handtekening op stellige wijze te erkennen of te ontkennen.

Artikel 1324 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat in geval een partij haar schrift of haar handtekening ontkent, (...) een gerechtelijk onderzoek naar de echtheid wordt bevolen.

Uit voornoemde bepalingen volgt dat de bewijslast en het bewijsrisico omtrent de echtheid van een document, aangevoerd tegen de auteur ervan (of zijn erfgenamen) rust op degene die zich op die onderhandse akte beroept.

De partij tegen wie het onderhandse geschrift wordt ingeroepen, heeft geen andere verplichting dan het geschrift te erkennen of te ontkennen. Door ontkenning wordt immers aan het geschrift elke bewijslast ontzegd.

Bijgevolg behoort het aan de verwerende partij, die zich op het bestaan van de – (4) opeenvolgende - documenten / brieven inzake de beëindiging van de arbeidsovereenkomst in onderling akkoord (op initiatief van de eisende partij) beroept, het bewijs van de echtheid van deze documenten te leveren.

4.1.4.

4.1.4.1.

De eisende partij verwijst naar de getuigenverklaringen van de heer G V en mevrouw C waarin beide personen verklaren dat 'zij gezien hebben dat de verwerende en de eisende partij op 31 oktober 2017 een papier hebben ondertekend inzake stopzetting van arbeidsprestaties' (stukken 7 en 7 a verwerende partij).

Deze verklaringen beantwoorden aan de wettelijk voorgeschreven vereisten zoals voorzien in de artikelen 961/1 en 961/2 van het Ger. W.

Het feit dat de schriftelijke verklaringen beantwoorden aan alle in de voornoemde artikelen bepaalde vereisten, neemt evenwel niet weg dat de rechter vrij de bewijswaarde van de verklaring kan beoordelen, hierbij rekening houdende met alle elementen dienstig ter inschatting van de geloofwaardigheid ervan (Cass. 28 juni 2018, NJW 2019, nr. 400, 289).

De heer V en mevrouw C zijn de ouders van de verwerende partij, die in het verleden - 'hun ganse leven' - zélf de bakkerij hebben uitgebaat.

Naar het oordeel van de rechtbank kunnen deze getuigen dan ook niet als objectief en onpartijdig worden beschouwd.

Zélf stelt de rechtbank ook vast dat de inhoud van de verklaring van mevrouw C niet overeenstemt met de versie van de feiten zoals voorgehouden door de verwerende partij:

Immers stelt mevrouw C in haar getuigenverklaring dat de eisende partij, een 5-tal dagen vooraleer zij op 31.10.2017 het document heeft ondertekend, haar ontslag reeds vooraf mondeling had meegedeeld aan haar zoon Kristof o.a. 27.10.2017, en iets later schriftelijk:

"(...) Zij heeft dat reeds een 5tal dagen vooraf mondeling meegedeeld aan Kristof o.a. op 27.10.2017 en iets later schriftelijk.

Nochtans houdt de verwerende partij voor dat de eisende partij hem haar ontslag reeds per aangetekende brief van 15 oktober 2017 zou hebben medegedeeld (stuk 2 verwerende partij), dus niet zoals door de getuige voorgehouden: 'mondeling een 5-tal dagen voordien (op 27.10.2017) en iets later schriftelijk'.

De versie van zijn moeder stemt dus niet zonder meer overeen met de versie van de verwerende partij en is alleen al omwille van deze reden onbetrouwbaar/ongeloofwaardig.

Maar dan nog: uiteraard volstaan de verklaringen van de ouders van de verwerende géénszins als afdoende bewijskrachtige stukken die de echtheid van de handtekening van de eisende partij op het document van 31 oktober 2010 zouden moeten aantonen.

Dit geldt tevens voor de 2 andere naar voren gebrachte getuigenverklaringen (van mevrouw M V en van mevrouw D)(stukken 8 en 9 verwerende partij), die ten andere géén enkele verklaring afleggen omtrent de ondertekening van de desbetreffende documenten door de eisende partij.

Hoe dan ook zijn óók deze getuigenverklaringen naar het oordeel van de rechtbank niet geloofwaardig.

De rechtbank stelt zich de vraag hoe een klant meer dan 10 maanden later nog 'precies' kan weten (tot) wanneer welk personeelslid 'exact' in de bakkerij werkzaam is geweest... Daarenboven: het is uiteraard niet omdat mevrouw V de eisende partij niet meer heeft gezien dat de eisende partij niet meer in de bakkerij werkzaam was. Hetzelfde geldt met betrekking tot de getuigenverklaring van mevrouw L : de vraag stelt zich in ieder geval de vraag hoe de getuige als klant (op 15 augustus 2018), meer dan 10 maanden later, zonder meer precies kan bevestigen dat 'mevrouw d sinds 31 oktober 2017 niet meer is komen werken'... (stuk 9 verwerende partij).

In ieder geval overtuigen deze getuigenverklaringen de rechtbank niet om aan te nemen dat de eisende partij na 31 oktober 2017 niet meer zou hebben gewerkt.

Maar dan nog: uit het feit dat de eisende partij ná 31 oktober 2017 niet meer zou hebben gewerkt, kan uiteraard niet zonder meer worden afgeleid dat de bijgebrachte documenten inzake de beëindiging van de arbeidsovereenkomst van de hand van de eisende partij zouden zijn en door haar ondertekend zouden zijn.

Het aangeboden bewijsaanbod in hoofde van mevrouw L en mevrouw V is, voor wat betreft de kwestie van de echtheid van de documenten, dan ook niet opportuun.

Omwille van partijdigheid acht de rechtbank het tevens niet opportuun in te gaan op het aangeboden getuigenverhoor in hoofde van de ouders van de verwerende partij. (cfr. ook infra onder randnummer 4.1.5.1.5.).

4.1.5.

Door de verwerende partij worden er geen andere argumenten aangereikt die het bewijs van de echtheid van de documenten leveren.

De rechtbank stelt vast dat de verwerende partij - in ondergeschikte orde - wel nog verzoekt om 'een schriftdeskundige aan te stellen'.

4.1.5.1.

In de voorliggende zaak acht de rechtbank de gevorderde onderzoeksmaatregel (die kostelijk en tijdrovend is) evenwel volstrekt overbodig, nu de rechtbank in de voorgelegde stukken alsook in de feitelijke gegevens die haar worden voorgelegd, voldoende zekerheid vindt om zelf te kunnen besluiten dat de door de verwerende partij voorgelegde documenten/ brieven (stukken 2, 2 a , 3 en 4 verwerende partij) NIET door de eisende partij werden opgesteld, verzonden of ondertekend.

4.1.5.1.1.

Immers is de rechtbank van oordeel dat elke handtekening beweerdelijk uitgaande van de eisende partij op alle documenten d.d. 15.10.2017, d.d. 30.10.2017, d.d. 31.10.2017 en d.d. 09.11.2017 brieven (stukken 2, 2 a , 3 en 4 verwerende partij) manifest niet overeenstemt met de gebruikelijke handtekening van de eisende partij zoals te zien op de arbeidsovereenkomst (stuk 1 eisende partij en stuk 1 verwerende partij) op het bericht van ontvangst (stuk 7 eisende partij), op haar brief aan het Parket te Brugge (stuk 18/4 eisende partij), op de uitnodiging tot verhoor (stukken 18/16 en 18/17 eisende partij) en het PV van verhoor d.d. 28.12.2017 (stukken 18/24 en 18/25 eisende partij).

Naar het oordeel van de rechtbank blijkt, zonder enige twijfel, immers heel duidelijk (ook op de kopies)¹ dat:

- de 'echte' handtekening van de eisende partij veel vloeiender, ronder en spontaner is geschreven dan de versie op de voormelde documenten, welke versie hoekig en duidelijk aarzelend is geschreven (vergelijk stukken 1, 7, 18/4, 18/16, 18/17, 18/24 en 18/25 eisende partij, stuk 1 verwerende partij met de stukken 2, 2a, 3 en 4 verwerende partij);
- alle letters van de 'echte' handtekening van de eisende partij afwijken van de versie op de voormelde documenten (vergelijk stukken 1,7, 18/4, 18/16, 18/17, 18/24 en 18/25 eisende partij, stuk 1 verwerende partij met de stukken 2, 2a, 3 en 4 verwerende partij).

De rechtbank stelt bovendien vast dat de versies van de handtekening van de eisende partij zoals weergegeven in de stukken 1, 7, 18/4, 18/16, 18/17, 18/24 en 18/25 van de eisende partij wél duidelijk onderling overeenstemmen, dit dus in tegenstelling met de door de verwerende partij voorgelegde stukken 2, 2a, 3 en 4 verwerende partij.

¹ De rechtbank merkt hierbij op dat de verwerende partij ter zitting heeft verklaard niet meer te beschikken over de originele versie van de documenten/brieven d.d. 15.10.2017, d.d. 31.10.2017 en d.d. 09.10.2017.

Hij beschikt ook niet meer over de (originele) enveloppes van de (voorgehouden) zendingen van 15 oktober 2017 en 30 oktober 2017.

Ook wat betreft het geschrift op de enveloppe van de zending die op 9 november 2017 naar de verwerende partij werd verstuurd (stuk 4 verwerende partij), stelt de rechtbank - op grond van de stukken 18/10, 18/11, 18/12, 18/13, 18/14 eisende partij (waarop diverse schrijfsels uitgaande van de eisende partij staan vermeld) - vast dat het handschrift op deze enveloppe zeker niet overeenstemt met het geschrift van de eisende partij.

4.1.5.1.2.

Het feit dat de eisende partij de documenten d.d. 15.10.2017, d.d. 30.10.2017 en d.d. 9 november 2017 zelf niet heeft opgesteld, blijkt naar het oordeel van de rechtbank ook zeer duidelijk uit het feit dat in AL deze documenten de naam van de eisende partij verkeerd werd geschreven: "D" ' in plaats van "C" ".

Het is volstrekt ongeloofwaardig te stellen dat de eisende partij in al deze documenten haar eigen naam verkeerd zou schrijven.

Daarbij dient nota bene te worden vastgesteld dat het (alleen) de verwerende partij zelf is die steevast in elke communicatie de naam van de eisende partij verkeerdelijk als "D" ' schrijft:

- cfr. adressering enveloppe d.d. 4.12.2017 (waarvan hij erkent dat deze van zijn hand is) (stuk 2 eisende partij);
- cfr. e-mail van de verwerende partij d.d. 21.12.2017 aan de vakorganisatie van de eisende partij (stuk 7 eisende partij);
- cfr. het bericht van ontvangst van de zending van de verwerende partij die op 5.12.2017 bij de eisende partij werd aangeboden (stuk 7 eisende partij);
- cfr. e-mail van de verwerende partij d.d. 27.12.2017 (stuk 8 eisende partij).

Hetzelfde geldt met betrekking tot de schrijfwijze van het woord "ontslag". Daar waar het document d.d. 30.10.2017 én d.d. 09.11.2017 telkenmale gewag maakt van de foutieve schrijfwijze "onstlag" dient vastgesteld te worden dat dit een verkeerde schrijfwijze is die met zekerheid door de verwerende partij wordt gehanteerd, zoals dat ook duidelijk uit zijn mail van 21 december 2017 aan de vakorganisatie van de eisende partij blijkt: "Onderwerp: *ivm zelf onstlag* \ (stuk 7 eisende partij).

De in de voormelde documenten/brieven vermelde schrijffouten zijn onmiskenbaar van de hand van de verwerende partij

In ieder geval ontbreekt het de verwerende partij aan alle ernst indien hij voorhoudt/blijft voorhouden dat de voormelde documenten van de hand van de eisende partij zouden zijn, nu de eisende partij in ieder geval niet kón weten dat de verwerende partij (ook) het woord 'ontslag' verkeerdelijk als 'onstlag' schrijft (wat pas nadien, in de mail van 21 december 2017 aan haar vakorganisatie, is vastgesteld kunnen worden: stuk 7 eisende partij).

4.1.5.1.3.

Het feit dat de eisende partij de door de verwerende partij voorgelegde documenten/ brieven (stukken 2, 2 a , 3 en 4 verwerende partij) niet heeft opgesteld, verzonden of ondertekend blijkt naar het oordeel van de rechtbank ook duidelijk uit het feit dat het volstrekt ongeloofwaardig is aan te nemen dat de eisende partij op 30 oktober 2017 én ook op 31 oktober 2017 zou verklaren dat zij op dat ogenblik 'alle gelden volledig zou hebben ontvangen' als zij op dat ogenblik nota bene nog haar volledig (!) loon over de maand oktober 2017 diende te krijgen. Zie stuk 17 eisende partij waaruit blijkt dat zij (pas) op 15 november 2017 haar volledig loon over de maand oktober 2017 heeft uitbetaald gekregen.

Om welke zinnige reden zou de eisende partij dan wel (zelf) verklaren 'alle gelden volledig te hebben ontvangen' als zij in werkelijkheid haar volledig loon voor oktober 2017 (ten belope van 1.356,21 euro netto) nog niet had gekregen?!

4.1.5.1.4.

In de voornoemde voorgelegde stukken en feitelijke gegevens, vindt de rechtbank in ieder geval voldoende zekerheid dat de eisende partij niet de auteur is van de voormelde documenten d.d. 15.10.2017, d.d. 30.10.2017, d.d. 31.10.2017 en d.d. 09.11.2017 en zij deze documenten ook niet heeft verzonden of ondertekend.

De verwerende partij kan zich dan ook niet beroepen op deze door hem voorgelegde documenten/brieven d.d. 15.10.2017 d.d. 30.10.2017, d.d. 31.10.2017 en d.d. 09.11.2017 ('beëindiging in onderling overleg op 31 oktober 2017' op initiatief door de eisende partij), dewelke naar het oordeel van de rechtbank duidelijk niet van de hand van de eisende partij zijn en dus niet 'echt' zijn.

Er is dan ook geen sprake van een zogenaamde minnelijke beëindiging van de tussen partijen bestaande arbeidsovereenkomst op 31.10.2017.

4.1.5.1.5.

Volledigheidshalve merkt de rechtbank ook nog op dat het feit dat er op 31 oktober 2017 inderdaad géén sprake was van een minnelijke beëindiging tevens blijkt uit het feit dat de verwerende partij ná 31 oktober 2017 ook niet is overgegaan tot enige betaling 'einde dienst' (doch enkel tot betaling van het loon van oktober 2017).

De eindbetaling ("*uitbetaling einde pain perdu*") is gebeurd op 1 december 2017, weze het ná de SMS van 27 november 2017 waarbij de verwerende partij de eisende partij in kennis heeft gesteld dat ze niet meer moest komen/niet meer moest langskomen (stuk 4 eisende partij).

Ingeval er daadwerkelijk sprake zou zijn geweest van een (minnelijke) beëindiging per 31 oktober 2017 dan had deze (slot)betaling logischerwijze eerder, zijnde met de betaling van het loon in november 2017, plaatsgevonden. Evenwel niets daarvan.

Volledigheidshalve merkt de rechtbank nog op dat alle voornoemde vaststellingen alleen maar bevestigen dat het aangeboden getuigenverhoor in hoofde van de ouders van de verwerende partij (inderdaad) volstrekt nutteloos is.

4.1.6.

Zoals hiervoor onder randnummer 4.2. reeds werd uiteengezet, heeft de verwerende partij op 27 november 2017 (per SMS) de tussen partijen bestaande arbeidsovereenkomst eenzijdig en onregelmatig beëindigd (stuk 4 eisende partij).

Dienvolgens maakt de eisende partij dan ook aanspraak op de door haar gevorderde opzeggingsvergoeding ten belope van 4 weken loon, zijnde 2.024,91 euro bruto, welk bedrag cijfermatig door de verwerende partij niet wordt betwist.

4.2. HOOFDVORDERING: met betrekking tot het achterstallig loon (periode 01.11.2017 – 27.11.2017) met bijhorend vakantiegeld

4.2.1.

Zoals hiervoor uitvoerig werd uiteengezet, kan er geen sprake zijn van een minnelijke beëindiging van de tussen partijen bestaande arbeidsovereenkomst op 31.10.2017.

Er dient dan ook te worden aangenomen dat de arbeidsovereenkomst door de beide partij gewoon (verder) bestond / (verder) liep en dat de eisende partij in de maand november 2017 gewoon (verder) arbeidsprestaties heeft geleverd (tot op het ogenblik dat zij op 27 november 2017 de SMS van de verwerende partij heeft ontvangen 'dat ze niet meer diende (langs) te komen').

In het tegenovergesteld geval mag redelijkerwijze worden aangenomen dat de verwerende partij de eisende partij in gebreke zou hebben gesteld ingeval zij daadwerkelijk sedert 31 oktober 2017- tijdens de lopende arbeidsovereenkomst (ten overvloede: van een (minnelijke) beëindiging was geen sprake) - niet meer op het werk zijn opgedaagd.

In ieder geval blijkt uit het voorliggend dossier niet dat de verwerende partij de eisende partij ooit in gebreke heeft gesteld voor het feit dat zij sedert 31 oktober 2017 geen prestaties meer zou hebben geleverd - wat redelijkerwijze toch wel mag aangenomen worden indien de eisende partij daadwerkelijk (vanaf november 2017)(derhalve reeds bijna één maand) - tijdens de lopende arbeidsovereenkomst (ten overvloede: van een (minnelijke) beëindiging was geen sprake) - (zonder reden) niet meer op het werk zou zijn opgedaagd.

De getuigenverklaringen van mevrouw V
doen daaraan geen afbreuk.

en mevrouw D

Immers, zoals hiervoor reeds uitvoerig werd uiteengezet, zijn deze getuigenverklaringen naar het oordeel van de rechtbank niet geloofwaardig (cfr. supra onder randnummer 4.1.4.1.).

Hoe dan ook staan deze getuigenverklaringen in schril contrast met de afwezigheid van enige ingebrekestelling omtrent het feit dat de eisende partij sedert november 2017 niet meer op het werk zou zijn opgedaagd, wat derhalve redelijkerwijze mag worden aangenomen in het tegenovergesteld geval.

Bij gebrek aan enig onbetwist aanknopingspunt (dat de eisende partij sedert 31 oktober 2017 niet meer zou hebben gewerkt), acht de rechtbank het aangeboden bewijsaanbod (meer dan 2 jaar na de feiten) niet opportuun.

Er ligt géén enkele tegenindicatie voor dat de eisende partij niet tot 27 november 2017 zou hebben gewerkt.

De eisende partij maakt dan ook aanspraak op het door haar gevorderd loon voor november 2017 (1 t.e.m. 27 november 2017) ten belope van 1.532,55 euro bruto, op het door haar gevorderd feestdagenloon (1 november 2017) ten belope van 85,14 euro bruto en op het door haar gevorderd vertrekvakantiegeld ten belope van 248,15 euro bruto, welke bedragen door de verwerende partij cijfermatig niet worden betwist.

4.3. HOOFDVORDERING: met betrekking tot het achterstallig feestdagenloon na uitdiensttreding (met bijhorende vakantiegeld)

Gelet op de beëindiging van de arbeidsovereenkomst op 27 november 2017 door de verwerende partij is de eisende partij ook nog gerechtigd op het loon voor de feestdag van 25 december 2017 na uitdiensttreding, en dit in toepassing van artikel 14 van het K.B. van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de We van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen.

De eisende partij maakt dan ook aanspraak op het door haar gevorderd bedrag feestdagenloon ten belope 85,14 euro bruto - welk bedrag cijfermatig door de eisende partij niet wordt betwist.

De eisende partij maakt tevens aanspraak op het door haar gevorderd bedrag vakantiegeld op feestdagenloon ten belope 13,06 euro bruto - welk bedrag cijfermatig door de eisende partij niet wordt betwist.

4.4. Met betrekking tot de kapitalisatie van de intresten
--

Wat betreft de intresten vordert de eisende partij naast de wettelijke en gerechtelijke intresten (verwijlintresten op het vakantiegeld) ook de kapitalisatie van de intresten.

Opdat kapitalisatie van intresten mogelijk zou zijn, moeten drie voorwaarden samen vervuld zijn (artikel 1154 B.W.):

1. het moet gaan om vervallen intresten van kapitalen;
2. over een gans jaar verschuldigd;
3. er moet een gerechtelijke aanmaning zijn die bij elke jaarlijkse vervalldag hernieuwd moet worden (J. PETIT, "Interest", *A.P.R.* p. 194, nr. 207).

Wat betreft de eerste voorwaarde, mag de term kapitalen niet beperkt worden uitgelegd in de zin van geleende kapitalen, doch dit betreft ook sommen verschuldigd als gevolg van een rechterlijke beslissing (J. PETIT, "Interest", *A.P.R.* p. 194, nr. 208).

De kapitalisatie is mogelijk voor zover de vervallen intresten over een heel jaar verschuldigd zijn (tweede voorwaarde).

Wat betreft de derde voorwaarde, kan de gerechtelijke aanmaning gebeuren in een dagvaarding (Cass. 7 september 1978, *R.W.* 1978-79, 2223) of in een neergelegde conclusie (Cass. 18 juni 1981, *J.T.* 1981, 672, *R.W.* 1982-83, 383; Cass. 26 juni 1989, *Arr. Cass.* 1988-89, 1285; Cass. 17 januari 1992, *T.B.H.*, 1993, 237).

De vordering tot kapitalisatie is gegrond als gevolg van de vraag in de conclusie ontvangen ter griffie op 31 januari 2019.

4.5. TEGENVORDERING: met betrekking tot een schadevergoeding van 2.000 euro

De verwerende partij vordert van de eisende partij bij wijze van tegenvordering 'een schadevergoeding van 2.000 euro'.

De rechtbank wenst toch op te merken dat de houding van de verwerende partij in deze zaak alle verbeelding tart.

Niet alleen vindt de verwerende partij het blijkbaar volstrekt normaal om zowel de eisende partij als de rechtbank voor te liegen en een rad voor de ogen te draaien, maar dan durft hij het ook nog aan om – zónder vermelding van enige rechtsgrond, zónder enige duiding welke schade hij dan wel zou hebben geleden (?) – 'zonder meer' nog een schadevergoeding van 2.000 euro van de eisende partij te vorderen.

Dit is de schaamte voorbij.

De tegenvordering is volstrekt ongegrond.

4.6. Met betrekking tot de gerechtskosten

De verwerende partij dient ex artikel 1017, eerste lid, Ger.W. veroordeeld te worden tot betaling van de kosten van het geding.

De kosten gemaakt voor het verkrijgen van een kopie van het strafdossier worden eveneens als gerechtskosten beschouwd, wanneer deze stukken noodzakelijk zijn voor het geding (M.A. MASSCHELEIN, Arbeidsgerechten en sociaal procesrecht, Kluwer, p.334) - wat in de voorliggende zaak het geval is.

**OM DEZE REDENEN
DE RECHTBANK,**

Rechtsprekende op tegenspraak,

Verklaart de vordering van mevrouw S D | ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt de heer K V. tot betaling aan mevrouw S)
van:

- een opzeggingsvergoeding gelijk aan 2.024,91 euro bruto;
- een achterstallig loon november 2017 ten bedrage van 1.617,69 euro bruto;
- een feestdagenloon na uitdiensttreding ten bedrage van 85,14 euro bruto;
- het vertrekvakantiegeld ten bedrage van 261,21 euro bruto;

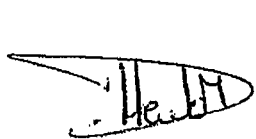
Te vermeerderen met de wettelijke en gerechtelijke intresten (verwijlintresten op het vakantiegeld); staat per 31 januari 2019 de kapitalisatie toe van de vervallen intresten die op dat ogenblik reeds meer dan één jaar opeisbaar zijn en zegt voor recht dat de aldus gekapitaliseerde intrest bij de hoofdsom wordt gevoegd en vanaf 1 februari 2019 opnieuw intresten opbrengt;

Verklaart de tegenvordering van de heer K V. | ontvankelijk, doch ongegrond.

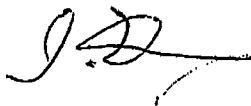
Veroordeelt de heer K V. : ex artikel 1017, eerste lid, Ger.W. tot de kosten van het geding aan de zijde van mevrouw S L vereffend op 20 euro bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en 16,10 euro kosten voor het bekomen van het strafdossier en aan de zijde van de heer K V vereffend op 1.440 euro rechtpegingsvergoeding.

Dit vonnis werd gewezen door:

Mevrouw Isabelle Deforce, rechter in de arbeidsrechtbank Gent – afdeling Brugge, voorzitter van de B2 kamer, door de heer Matthias Debruyckere, rechter in sociale zaken – werkgever/zelfstandige en door de heer Jörgen Meulders, rechter in sociale zaken – werknemer - bediende, met bijstand van mevrouw Martine De Clerck, griffier.

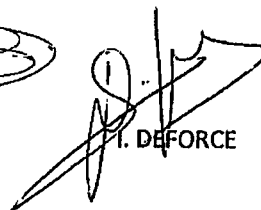
M. DE CLERCK

M. DEBRUYCKERE

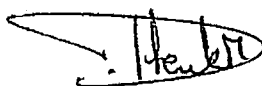

J. MEULDERS

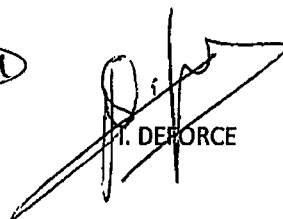

I. DEFORCE

en uitgesproken op tien juli tweeduizend negentien in de buitengewone openbare terechtzitting van de kamer B2 van de Arbeidsrechtbank Gent - afdeling Brugge door mevrouw Isabelle Deforce, rechter, voorzitter van de kamer, bijgestaan door mevrouw Martine De Clerck, griffier.

M. DE CLERCK

I. DEFORCE